

4.8.4. Работа в малки групи

При някои случаи, особено при повторното проиграване, за подготовка може да се използва работата в малки групи. Част от публиката се включва заедно с някои от актьорите и се опитват в малки групи да разработят по различно поведение на дадения актьор в ситуацията. Като задача на малките групи е това поведение да е по ефективно, по-отговарящо на обсъждани възпитателни или идеи за правата на героите или обратно това поведение да нарушава тези права. Важно е да се даде възможност на участниците да бъдат активни в малките групи – нещо, което не винаги може да се получи с всички в голямата група. При подобна работа постоянно водещият преминава и следи работата в групите, стимулира, оказва подкрепа предоставя информация.

Докато групите са фокусирани върху ситуацията и работят за доразвиването ѝ (или за доразвиването на отделни нейни моменти), е интересно да отбележим уменията на отделни участници и ролевото структуриране на групите. Тази информация е ценна не само за водещия, но след това при обсъждането може да бъде споделена с цялата група.

4.8.5. „Стоп-кадър“

„Стоп-кадър“ е много полезна драматична техника по ред причини. Първо, тя задържа действието, за да могат участниците да осмислят значимостта на събитията.

Инструкцията за „стоп-кадър“ трябва да се изговаря внимателно и времето за изграждането му трябва да бъде строго контролирано.

Добре е да позволим при действието на стоп-кадъра на публиката да задава въпроси към снимката– по този начин се обсъжда поведение, търсят се други решения.

Водещият може да задава въпроси, за да активизира публиката, но и тя може да задава въпроси към участниците. При „стоп-кадър“ е важно въпросите да бъдат задавани към героя, а не към реалния участник.

Участниците след това отговарят на въпросите или обясняват поведението си или негови особености.

След това стоп-кадърът се връща и могат да последват нови въпроси. Участници и публика могат да разменят местата си и да се